

શ્રી.

પવં પરમેષ્ઠી મત્રં માઝા.

જંત્રોસહીત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

માં. હરીભાઈ ભાઈચંદ—મોરબી.

સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

સંવત ૧૯૬૪

સને ૧૯૦૮

શ્રી સત્ય સાગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૩૭

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ પં ૨૫ ૫૨૭૭૭ી ગ્રંથમાળા

વિષય Δ૩:૮૭

શ્રી.

પચં પરમેષ્ઠી મત્રં માઝા.

જંત્રોસહીત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

માં. હરીભાઈ ભાઈચંદ—ભોરખી.

સર્વ હક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

સંવત ૧૯૬૪

સને ૧૯૦૮

શ્રી સત્ય સાગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—અમદાવાદ.

આ ચોપડીમાં મોરળીના રહીશ વાધજીઆણી કુલમાં ભાઈ અમુલખ
કથાણુ જોએ જૈન્ય ધર્મના પુરા આસ્તીક અને જૈન્યના
જોતીસના જાણુ વીસે સાર ધ્યાન ધરાવતા તેનો દાખલો.

દાહરો.

૨૨૩૭

જોતીપ વિધ્યા જાણીતા, રહી સાધને સંગ;
મરણુ તીથી જોતી કરી, જેને મેલ્યુ અંગ.
સંચારો જાતે કર્યો આળવી પાપ તમામ,
રોગ વીના જે ચાલીયા, સરગ કેરે ધામ.
એ અમુલખભાઈના પુત્ર હતા સુખમાંધ,
ભાઈચંદ ભાભો ને વળી નાના મુણુશીભાઈ.
એને આ અરપણુ કરી ઉઘટ આણી અંગ,
જાત્રોમાં મંત્રોગણુ જો પેહોચે નીજસંગ.
ત્રણુ પુત્રને બાપના પ્રભુ ટાળો પાપ,
એનો પુત્ર એમ કહે સુખ આપો માબાપ.

રાગ ભુજંગી.

વધારો પ્રભુ વાધજી કુળવેલો
મુકીસંપને દુખને દુખડેલો;
દયા રાખજો હે પ્રભુ દાસકેરી,
નહિ રાખશે વાધના કુળવેરી.

દાહરો.

ભાઈચંદનો હું દીકરો હરી માર નામ,
પ્રભુ સદવ સોંપજોવીને કેર કામ.

પંચ પરમેષ્ઠી.

જંત્રોમાં મંત્રોની માળા.

—:૦:—

અહો મારા સ્વધર્મી સુઝ બંધુઓ ! મેં મારી અદ્ય મત્યા-
નુ શારે આ અક્ષરાંકતી અનુપૂર્વી બતાવી તમારા હસ્ત કમળમા મુ-
ક્રું ! તેમાં બુદ્ધચુક હોય તો સુધારી સુઝ જનો વાંચશો. જંત્રોમાં મંત્રો
મુક્યા તેનું કારણકે મનોવૃત્તી સ્થિર થયા વિના ગણાય નહિ. આ
મંત્રો સદાય શુભ ભાવથી જો ગણાય તો થોડા વખતમાં જીવ
પરમ શાંતીને પામે,

દોહરો.

(૧) મંગળીકમાં મંગળીક આ, માહા મંત્ર નવકાર;

ફેરવવાનો ફલદો, હરિ કે અપરંખાર.

આદ નહી નવકારની, પામ્યા કે અરિહંત;

ગણી ગણી પદ પાંચને, થયા ધણા ભગવંત.

મન વચન કાયા તણા, હોય જોગ જો કામ;

તો અનુપૂર્વી આ ફળી, લીએ મુકતીનું ધામ.

(૨) આધી વ્યાધી ઝિપાધીના, ટાળે તંત તોફાન;

આ મંત્રો ગણતા થકાં, ભય ટાળે ભગવાન.

દોહરો.

આ મંત્રોમાં તમ તણું,
શદૈવ જાણી હીત;
હે શ્રાવકને શ્રાવ્યકા,
ગણજો નીત્યે નીત.

૧	૩	૫	૨	૪
૫	૨	૪	૧	૩
૪	૧	૩	૫	૨
૩	૫	૨	૪	૧
૨	૪	૧	૩	૫

૨	૩	૪	૫	૧
૪	૫	૧	૨	૩
૧	૨	૩	૪	૫
૩	૪	૫	૧	૨
૫	૧	૨	૩	૪

દોહરો.

આ અવનીમાં અવતરી,
ભણીએ નીત નવ કાર;
ચાર ગતીના ટાળશે,
ફેરા અરંપાર.

૫	૩	૧	૪	૨
૧	૪	૨	૫	૩
૨	૫	૩	૧	૪
૩	૧	૪	૨	૫
૪	૨	૫	૩	૧

૪	૨	૫	૩	૧
૩	૧	૪	૨	૫
૨	૫	૩	૧	૪
૧	૪	૨	૫	૩
૫	૩	૧	૪	૨

દોહરો.

એક જંત્રમાં આવશે,
મંત્ર વાર ચોવીસ;
જોધ જોધને ફેરવે,
હરી કહે અહોનીશ.

દોહરો.

ગણતાં ગણતાં જીવનું;
અજ્ઞાન આધુ થાય;
ફરી ફરીને ફેરવે,
આઠે કર્મો જાય.

૪	૩	૨	૧	૫
૨	૧	૫	૪	૩
૫	૪	૩	૨	૧
૩	૨	૧	૫	૪
૧	૫	૪	૩	૨

૨	૪	૧	૩	૫
૩	૫	૨	૪	૧
૪	૧	૩	૫	૨
૫	૨	૪	૧	૩
૧	૩	૫	૨	૪

ભુજંગી છંદ.

ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા, મટાડી ઉપાધી કરે સુખવાળા;
સદા સુખ આપી હરે કર્મ કાળા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
નથી લોકમાં મંત્ર તે કોઈ આવો, સદા એક ચિતે ગણી લેજ લાવો;
હરે કર્મ આઠે મળે મોક્ષ સાળા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
સદા એક જોગે શરે મંત્ર પ્યારા, મળે સુખ આપી સદા આપ ધાર્યા;
પ્રભુ એહ પંચે દયામાં દયાળા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
નહી મંત્ર આની પ્રભુ આદ કે છે, ગણી મંત્ર આને જીવે સુખ લે છે;

ગણો નીત્ય ભાવે ગણી એક પ્યારા, ગણો મીત્ર આ જન્મમાં મંત્ર માળા.
 ફળે મંત્ર આ જ્ઞે લખ્યો જેહ વીધી, ગણો નીત્ય થાશે સુખોમાંય સીધી;
 વધે જ્ઞાતને દોસતે જય હાલ્યા, ગણો મીત્ર આ જન્મમાં મંત્ર માળા.
 ભણો મંત્ર આ વાતતોછેક ડાંચી; મળે મોક્ષ જગ્યા તણી ત્યાંય કુચી;
 નથી મંત્ર આવા ખીજે ક્યાંય ચાલ્યા, ગણો મીત્ર આ જન્મમાં મંત્ર માળા.
 કરી પાંચ કોઠા લખ્યા જન્મ એમાં, ગણો પંચ દેવો તણા મંત્ર એમાં;
 ભણો મંત્રમાં જન્મ આવેજ ચાલ્યા, ગણો મીત્ર આ જન્મમાં મંત્ર માળા.
 પ્રભુ જીવને આપજો સુખ લેવા, મહા લાભ થાશે લીધે નામ એવા;
 નહી આદ આપેલણા કાળવાળા, ગણો મીત્ર આ જન્મમાં મંત્ર માળા.
 કરો નીત્ય માળા તમે એક ભાવે, બહુ વાર આ જન્મમાં મંત્ર આવે;
 જશે કર્મ ખુરી થવા સુખવાળા, ગણો મીત્ર આ જન્મમાં મંત્ર માળા.
 રચી આ ઉમંગે જીવો એક રીતી, જરા જન્મ ફેરી જવાનેજ ભીતી;
 ગણો રોજ માળા થવા જૈનવાળા, ગણો મીત્ર આ જન્મમાં મંત્ર માળા.
 ભલ ગુણ આવે ગણે જેહ પ્રીતે, વળી દુર્ગુણ આ બધા દુર વીતે;
 હરીની કરેલી ગણો જન્મ માળા, ગણો મીત્ર આ જન્મમાં મંત્ર માળા.

દોહરા.

એક છો અગીઆરને, સોળ અને એકવીસ;
 પેત્રું પદ નવ કારનું, નમો અરિહંત ઇશ.
 સાત સતર બે બારને, છેત્રા છે બવીસ;
 પદ બીજી નવ કારનું, નમો સીધ જગદીશ.
 ત્રણ આઠ વળી તેરને, અઠારન તેત્રીસ;
 પદ ત્રીજી નવ કારનું, નમો નમાવી શીસ.
 નવ આગણી ચક્રદ ચારને, છેત્રા છે ચોવીસ;
 પદ ચોથું નવ કારનું, ગણો ગુણી અહર્નીસ.
 પાંચ પનર વીસ ઉપરે, દશ સાથેજ પચીસ;
 છેત્રું પદ નવ કારનું, ભણો મુકીજ ભવીષ્ય.

સી ૨૨	આ ૩	ઉ ૯	લો ૧૫	અ ૧૬
ઉ ૧૪	લો ૨૦	અ ૨૧	સી ૨	આ ૮
અ ૧	સી ૧૪	આ ૧૩	ઉ ૧૯	લો ૨૫
આ ૧૮	ઉ ૨૪	લો ૫	અ ૬	સી ૧૨
લો ૧૦	અ ૧૧	સી ૧૭	આ ૨૩	ઉ ૪

સારંગી છંદ.

દેવાધી દેવોના દેવો પ્રતી સારી આપોને;
 દાશે કરા વેણો સુણી કીધા કર્મો કાપોને;
 જંત્રો માંહી મંત્રો મુક્યા તારા ગુણો ગાવાને,
 સારે સારા શબ્દો આપો છંદો રૂડા થાવાને,
 સાંતી સામી સાંતી આપો સીવો સુખો લેવાને,
 નીતે હીતે ચીતે એકે માયુ તારી શેવાને;
 તારા ગુણો ગાવા માટે વીતે વાઙ્મા સોપાને,
 મારા માંહી સારા ગુણો સામી તુમે સોપોને.

ઉચામાં ઉંચા આ મંત્રો જત્રો માહી મુક્યા છે,
 આ મંત્રોને બોલી બોલી સંસારથી છુટ્યા છે;
 આદનાહી મંત્રો કેરી વીરે વેણો લખ્યાં છે,
 બોલી બોલી મોક્ષે પોહવ્યાં ક્યાંકો તેની સાખા છે.
 દુપદીને ચીરો સોંપી મંત્રે ચંત્યા ટાળીતી,
 સુળીનું સીદાસન થીયું તુમ વાતો ધારીતી;
 નીલા નીલે મંત્રો બોલી જીવો મોક્ષે ગીયા છે,
 વીરો કેરા વેણો વાંચો સુત્રો માંહી રિયા છે.

લો. ૧૦	અ ૧૧	સી ૧૭	આ ૨૩	ઉ ૪
આ ૧૮	ઉ ૨૪	લો. ૫	અ ૬	સી ૧૨
અ ૧	સી ૭	આ ૧૩	ઉ ૧૯	લો. ૨૫
ઉ ૧૪	લો. ૨૦	અ ૨૧	સી ૨	આ ૮
સી ૨૨	આ ૩	ઉ ૯	લો. ૧૫	અ ૧૬

મારા ધર્મી વાળા બાપ જત્રો મત્રો વાયોને.
 આધીને ઉપાધી ટાળી સુખાં થાવા રાયોને;
 સીતાને આગેથી રાખી મત્રે પાણી કીધુ તું,
 સ્વર્ગે ખેડા સાળુ દેવા સુરે માથે લીધુતુ.
 જત્રો માંહી મત્રો ખોલો મનો માંહા મેલીને,
 રીધી સીધી નીતે પામે દુખો દુરે કેલીને;
 મારા ધર્મી બાપ તુમે જત્રે મત્રો ફેરોએ.
 વીરે, મોક્ષે જવા માટે સુત્રે લખ્યો શેરોએ.

અ ૧૬	આ ૮	લો ૨૫	સી ૧૨	ઉ ૪
લો ૧૫	સી ૨	ઉ ૧૯	અ ૬	આ ૨૩
ઉ ૯	અ ૨૧	આ ૧૩	લો ૫	સી ૧૭
આ ૩	લો ૨૦	સી ૭	ઉ ૨૪	અ ૧૧
સી ૨૨	ઉ ૧૪	અ ૧	આ ૧૮	લો ૧૦

દોહરો.

અરે કર્મ અલગા કરી,
 યજ્ઞે દુષ્ણ તમામ;
 પદ પાંચે નવ કારના,
 લેતા નીતે નામ.

દોહરો.

જન્મ જરા ને મરણની,
 હોય હૈયામાં બીક;
 તો માળા આ ફેરવી,
 થાઓ સુખ નશ્વક.

સી ૨૨	ઉ ૧૪	અ ૧	આ ૧૮	લો ૧૦
આ ૩	લો ૨૦	સી ૭	ઉ ૨૪	અ ૧૧
ઉ ૯	અ ૨૧	આ ૧૩	લો ૫	સી ૧૭
લો ૧૫	સી ૨	ઉ ૧૯	અ ૬	આ ૨૩
અ ૧૬	આ ૮	લો ૨૫	સી ૧૨	ઉ ૪

ଧ ୯	ଞ ୧୫	ଅ ୨	ଟ ୭
ଅ ୬	ଟ ୩	ଧ ୧୩	ଞ ୧୨
ଟ ୧୫	ଅ ୧୦	ଞ ୮	ଧ ୧
ଞ ୪	ଧ ୫	ଟ ୧୧	ଅ ୧୪

ଭ ୧୪	ନ ୧୧	ଜ ୫	ସୋ ୪
ଜ ୧	ସୋ ୮	ଭ ୧୦	ନ ୧୫
ସୋ ୧୨	ଜ ୧୩	ନ ୩	ଭ ୬
ନ ୭	ଭ ୨	ସୋ ୧୬	ଜ ୯

ઐ ૧	દા ૮	જે ૧૦	વી ૧૫
જે ૧૪	વી ૧૧	ઐ ૫	દા ૪
વી ૭	જે ૨	દા ૧૬	ઐ ૯
દા ૧૨	ઐ ૧૩	વી ૩	જે ૬

ન ૬	વ ૯	પુ ૪	આ ૧૫
આ ૩	પુ ૧૬	વ ૫	ન ૧૦
વ ૧૩	ન ૨	આ ૧૧	પુ ૮
પુ ૧૨	આ ૭	ન ૧૪	વ ૧

મ ૧૭	તે ૩૧	જે ૩	ના ૧૩
જે ૧૧	ના ૫	મ ૨૫	તે ૨૩
ના ૨૮	જે ૧૮	તે ૧૫	મ ૧
તે ૭	મ ૮	ના ૨૧	જે ૨૭

૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫
૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧
૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨
૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩
૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪
૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫
૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧
૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨
૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩
૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪

દોહરો.

ચાર દીશના ચરને, મધ્યતણુ બણુ ભાંધ;
 એ બધામાં આવશે, પદ પાંચે જો આંધ.
 ખુણુ ચારના ચારને, વળી મધ્યનું માંધ;
 એમાં પણુ તે આવીયા, લીયો ગણીને આંધ.

સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો
આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ
ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી
લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ
અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ
સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો
આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ
ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી
લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ
અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ

ભુજંગી.

કરો માફ મુને પ્રભુ પાપ મારાં, પ્રતાપી તમે છો કરો પાપ બારા,
મતી આપ સારી ગતી મુલ થાવા, પ્રભુ અર્જ સુણો જરા જન્મ જવા;
દયાળુ પ્રભુજી દયા આપ દાડી, દહ દોષ મારા રાદા જેમ છોડી,
તમારી કૃપાએ મળે મોક્ષ વાવા, પ્રભુ અર્જ આજે જરા જન્મ જવા.
ફરી ચાર દિશા કરે જીવ આટા, ઉડ્યા કર્મ જેરા મને નાથ છાંટા,
દમ જ્ઞાન મુને દિયો દુર થાવા, પ્રભુ અર્જ તુને જરા જન્મ જવા;
દબરો ભવેના નડે પાપ મુને, કરો પાપ બારો કર અર્જ તુને,
તમારી દયા એ મટે દુષ્ણ દાવા, પ્રભુ અર્જ તુને જરા જન્મ જવા.
દયાળુ તમે છો પ્રભુ અન્ન દાતા, કરો સર્વને તો સદા સુખ શાતા,
લીધે નામ તાર મટે કર્મ દાવા, પ્રભુ અર્જ તુને જરા જન્મ જવા;
મુણો છંદ છોએ વૃત્તિ એક રાખી, ગહોં ગુણુને તો રીએ જીવ સાખી,
નીતી ધર્મ ધારો ધટે કર્મ આવા, પ્રભુ અર્જ આજે જરા જન્મ જવા.

ઇશ્વર પ્રાર્થના.

લલિત છંદ.

લલોત છંદમાં માફ પાપની, પ્રભુ કને કર અર્જ આપણી;
ફરી ફરી કથું પાપથી ડરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
ગુરૂ ત્યા પ્રભુ સીદ્ધ કેવળી, પ્રભુમું નીત્ય હું પ્રેમથી વળી;
ધરમ ધારણા આપજો ખરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
છળ કરી લીધાં લોક છેતી, કરમ બાંધીયા મન વેતરી;
ભવ અનંતના મોહથી ફરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
હુકમ આપીને હાંક મારતો, કષ્ટ જીવતા દેહ બાળતો;

પરતણી દયા અંગ ના ધરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
લક્ષણ લોભનાં થાય ના પરા, પ્રમળ પાપ તો એહથી ખરા;
નવ શક્યો પ્રભુ લોભને હરી, પરમ હે પ્રભુ પાપને હરી;
ભરી સભા મધ્યે જુઠ બેઠીયો, કપટ તો કરી માલ તો લીયો.

ભલી ખુરી ચીજો એકઠી કરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી;
કષ્ટક જીવને આળ આપીયા, પરમ પાપના પંથ થાપીયા.
સરળ વાતમાં કોંચરે કરી, પરમ હે પ્રભુ પાપને હરી;
વિપય સુખથી પામતો રતી, અશુભ કર્મની માહરી મતી.

ધરમ શીલનો ના રયો ધરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી;
પ્રભુતી પાપની થાય ના પરી. પરમની કથા જાણ ના પરી.
વૃત્તિ પાપની આમ તો વરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી;
પરતણી પીડા જાણતો નથી, કરમ માહરાં શું કહું કથી;

નીશદીને રહ્યા પેટને ભરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
હરધડી હરી પાપ બાંધતો, ધરમનો નહિ અરથ સાધતો;
કરમથી નહિ હું જતો ડરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.

લક્ષણ પાપના દુર ના ખસ્યાં, સકળ યોતીમાં સાથરે પસ્યાં;
કરણી કર્મની હું રહ્યો કરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
ગરીબ જીવનાં પ્રાણુરે હયાં, ગણતરી મધ્યે જીવના ગણ્યાં;
ઉદ્દેયે આંવશે મુજને અરી, પાપ હે પ્રભુ પાપને હરી.

પરગણુ પ્રભુ પાપ કાપજે, હરી કહે મને મોક્ષ આપજે;
તમ કૃપાવડે હું જઈ તરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
હું અપરાધી છું તાહરો સદા, કર્મને દુરે પાપથી અદા,
મુજ મને દીયો ભક્તી તો ભરી, હે પ્રભુ પાપ લે હરી.

સંવાદ.

દાહરો.

દુહા માત પુત્રને જાતનો, સુણી લીયો સંવાદ;
 નમો વરશે મેળવી, મોક્ષ જવાની દાદ.
 પ્રથમ ગુરુ ચરણે નમી, નમી સરસ્વતિ માત;
 અરિહત સીધ કેવળી, નમી સાધ સાક્ષાત.

સુજાંતી.

પદ્માયો પ્રભુને મતે માત આઈ, અતી હવે ચલ્યો જવા ગામ મહં;
 પ્રભુ પાસ આવી શહું હાથ જોડે, ઘણા કાળના કર્મને તેહ તોડે.
 બહુ સાવકોમાં પ્રભુ પાસ આવે. પ્રભુજાન આપી સહુને સુખાવે;
 સુરયું જ્ઞાન મેમાં અતી સુખવાળું, મટાડી અંધારું કરી અંજવાળું.
 અનંતા જીવોતું હવે માં અજાયુ, મને જ્ઞાન આપું ખરું તે જણાણું;
 પ્રભુ નેમ વાણી મહા જ્ઞાન જણી, મધુરો અતીમાં દલિય નિશાની.
 મટાડે ત્રીવીતણા તમ તેજે, દિએ માત મોક્ષો તવા સુખ એઓ;
 પુરામાં પ્રતાપી પ્રભુ જ્ઞાન દાતા, કરે સર્વને તે સદા સુખ સાતા.
 સુણી શબ્દ એના થયો હું ઉતારી, મદી કાળ જાઝા તણી મંઉદારી;
 દયામાં દયાળુ પ્રભુ જૈન દેવા, કરે સુર મુની સહુ નીત શેવા.
 રજ માત આપી કરે પાપ ખારો, નહી સાર સંસારમાં માત ધારો;
 પ્રભુ તેમની સુણી આજ વાણી, ગઈ મન મારું મજે ગોળ પ્રાણી;
 મળયો જોગ સારો મને આજ ધારો. નહી માત જણો તમે તે નકારો;
 નહી હું લખતું હવે કુંજ તારી, ફરી જન્મ લેવો નથી માં મારી.

માતા કહે છે પુત્ર પ્રત્યે.

ભુજંગી.

નથી પુત્ર જવા તેણી વેય તારી, વદો વેણે મુખે તમે જો વીચારી;
 નથી જોગ લેવા તણું જાગ ટાણું, મહાં દુખ એમાં તમેથી અજાણુ.
 મુનીતા પરીસા મુની પુત્ર જાણે, નહી અન્ય કોઈ ખીજ પુત્ર માને
 કહુ હુંજ થોડા સુણો પુત્ર મારા; નહીતે. ખમાશે તમેથીજ પારાં,
 ઉનાળે ઉગાડે પગે પુત્ર જાવું, મજે અંન તેવું તમારેજ આવું.
 શિયાળે વળી ટાઢતા દુખ ખેટા, રહો હાલ એથી તમે પુત્ર છેટા.

માતા કહે છે.

જણ્યા પુત્ર સાતે વીવા કોક ડામે, તમારો વીવતો થશે મુજ ધામે;
 જવા કેમ આપુ મને હેંશ મોટી, કરો કેમ મારી તમે હામ ખોટી.
 નહી હોંશ મેલુ કદી હું વીવાની, નહી વાત કદો તમે તો જવાની;
 દીયો વાત મેલી હવે પુત્રમારા, પ્રભુવેણુ લાગ્યા મને માત પ્યારા.
 નહી મન મારું હવે કયાંય બેશે, પ્રભુ સાથ રેતા મને સુખ રેશે;
 પ્રભુના અતીશે તણી મત ખુશી, ગયું મન મારું અતી માઈ ખુશી.
 સિંહાસન સોનાતણુ માત મોટું, જડયું રાતવવાળું નહી માન છોટું;
 પ્રભુ જગાય બેશી દિએ ખોધ દાડી, હળુ કર્મો છવો જતા પાપ છાડી
 બખે દેવમાં આમડેથીજ વીજે, પ્રભુ મુખ જોતાં મનો માત રીજે;
 વળી વેણુમાં દેવ તે રાગ પુરે, સુણી વેણુને જીવ તે કેમ સુરે.
 નહી માત રોકે મને આપ જવા, જરાજન્મ જેકરા મટે જેમદાવાં

નાની વૈર્માં સાધુ આવું તેતો સેલું જણ્યું છે,
 દેવ પાણી પીવા સાથે ભીખી આવું ખાણું છે;
 સંધ્યાના આચારો પાળી લેવા આરો પાણી છે,
 સુવાતું ભોગે છે ભાઈ તુમે વાનો જાણી છે.

રાજ સારંગી. પુત્ર કહે છે.

નાને નાનો શાને ડાહ્યા મોક્ષે જાણ જોવાં છુ,
 મુનીના માર્ગોને પાંખી પાપો ટાળુ એવો છુ;
 સંસારના સુખો એતો વીખો કરા ઝડો છે,
 સંજ્ઞેગો લીજ્ઞેગો કરે માતા મોટા ખાડો છે-

માતા.

સીરા પુરી લાડું છોડી બીખી બેખો માગે કા,
 કુલો નીસે જાને છોડી બાંચે હાંડો બાગે કાં;
 હાથી થોડાગી મેલી પાએ પુત્ર ચાલે કા,
 રીઢી સીઢી પુને પામ્યો બેટા તેને છોડે કા.

સારંગી.

જૈન્યો કરા વેણો આજે મારે અગે રૂચ્યા છે,
 તેની કુણી રેણી પાસે ખીજા બોલો કુચ્યા છે;
 સુદાથી તો મુરેપુરી મીઠી જેની વાણી છે,
 એને વેણે ગાળી ગાળી મુને કીધો પ્રાણી છે.
 ખોટું બેટા શાને બોલી જાણ આજે માગે છે,
 તારી બોક્ષીબેટા મુને બાણે જેવી લાગે છે;
 તારા વીવા માંહી મારી હેંસો મોટી માનીને,
 લાવો આપો બેટા લેવા મારા વેણો સુણીને.
 નીકચે માતા માની રાખો આજે મારે જાણ છે,
 સંસારોની વ્યાધી મેલી મારે સાધુ થાણ છે;
 કોના માતા કોના પીતા કોના બાઈબાઈ છે,
 લેણા લેવા દેણા દેવા કરી આ સગાઈ છે.

પુત્ર કહે છે

નથી આ વખતે તમે મેં જન્મ્યું, જરા વારમાં મોત આવે અમારું,
 રહું કેમ કો ધર્મથી માત છેડા, ખીતા માત ખેડા મળી જ્યાં ખેડા
 નહીં ડામ માથે ટકે જેમ પાણી, લીધો આ વખતે તમે તેજ જાણી;
 વળી કુંજ કાચે રહે નીર જેવું, જરા વાર માંહી જવું થાય તેવું;
 બધું અજાણીતું જશે નીર હાણી, સદા આ વખતે લિયો કેમ માણી
 ખતીને ભુજાતાં કહો વાર કેતી, નહીં વાર લાગે જતાં જીવે એતી;
 સુણી આ વખતે પ્રભુ પાસ રીતી, મને લાગતી કાળની માતભીતી.
 નથી એન ચાલ મને માત થાતું, પ્રભુ સંગ જવા માનો ઉભરાતું;
 ઉદારીક આ દેહનો વેશ કેવો, જરા વારમાં વીણુસે માત તેવો;
 જુઓ દાખલામાં કાંઈ ચકીનોએ, થયો રોગનો નેગ તે રોગનોએ.
 પ્રભુ જ્ઞાન કેરું નથી કામ ખેડા, મળ મોજ માણી રહે હાલ છેડા.
 પડે પુત્ર તુથી નહીં હાલ નેચો, પ્રભુ ધર્મમાં ચાલશે નાચ દોગો;
 પ્રભુ જેજ જ્ઞાની રહે કેમ જાનુ, નહીં કાંઈ જે પ્રભુથી અજાણ્યું.
 પ્રભુતા પ્રભુને બજે પુત્ર આવે, નહીં ભોખમાં તુ વધુ માલ ભાવે;
 કરું તુજ વીવા પછી આપું જવાં, લિયો કામ મુને તમે તેહ થાવા;
 નહીં તેહ વિન્યા થશે માત ખુશી, લિયો શીદ માતા તાંહું લોહ ચુસી
 ગણુ મુજ કાયા મધે જીવ તારો, કહો કેમ તેને કરું હુંજ ન્યારો;
 નહિ નીર વિના જીવે માંછલી તો ગણો પુત્ર વિના તમે માવડી તો.
 જશે આપતો માહરો જીવ જાશે, થયા મુજ કીધું બધું પુત્ર થાશે;
 નહીં જાડ જોડે કદી આપ જાયા, તમે પુત્ર જાતાં જશે મમ કાયા;
 ગણો માતને પુત્રતું હેત કેવું, નથી લોક માંધ ખીજું હેત એવું.

લક્ષીત છંદ.

તુજ વિના તણી હોસરે હતી, નવ રંગ મળે જાયરે મતી;
 પરણી બાળ્ય આ લીધને સિયો, સજમની નહી વાતરે કીયો.
 તનય સાતમે તુંજ માહરો, લઉ વિવા તણો લાવ તાહરો;
 તુજતણે વિના હુંજરે કરું, વચન તાહરે હું નહી ડરું.
 ધરમજદારી થાય ના કદી, તનય વંદનાં માતથી વદી;
 વીનય માતાનો પુત્ર તો કરે, વીને મુળ આ ધરમ રેખરે.
 ધરમ કર્મમાં ફર છે ધણો, નવ જશે મુખે તે હરે ભણ્યો;
 તરત દે રંગ ધર્મમાં કરું. મરણુ કાતથી હું સદા ડરું.
 ભવ અનંતથી મોહમાં પડ્યો, ધરમમાં નહી હું કદી ચડ્યો.
 પુરણુ રેમમાં પુત્રને કરો, દધ રંગ હવે દુખમાં હરો.
 પ્રભુ કને જવું માત માહરે, નહી નહી રહું વેણુ તાહરે;
 તરત તો જવું માનમાં નકી. ખખર એટલી રાખમાં પકી.
 ધર્મનો મને રંગ ગ્રામિયો, નવ જશે જરા માત તાગીયો;
 પ્રભુ કને જતાં સુખડાં થશે પ્રભુ વિના નહી દુખડાં જશે.

ભુજંગી છંદ.

નહી પુત્ર મારા જવા તુજ ધરે, ધડીએક ચાસે નહી તું વીચારે;
 કહે જરેટ જંધુ કરો એમ બાધ, રંગ હુ ન અપુ જવાનેજ ચાંધ.
 પડે નર આપિ નહી તુજ દેખે. નહી માત કરી દયા તુંજ લેખે.
 થઈ મોર છાને પડ્યા માત હેઠાં, નથી શુદ્ધ માને થશે કેમ એઠા.
 ચંપા ફૂલ પાસે બહુ જાન દેવા, થઈ મોરછાને પધારોજ દેવા;
 નથી શુદ્ધ માતા તણાં અંગ માધ, પધારીજ આપો તમે સાજ બાધ.
 ધણા વાહ જુવે તમે ત્યાં પધારો, નહી વાર એમાં જરાતો વધારો;
 થતાં માત દુખી દુખોનેજ ટાળો, જઈ માત પાસે તમે મ સંભાળો.

તને દુખશીનુ થયો પુત્ર હું જ્યાં, સદાસુખ આપુ નહી દુખ હું ત્યાં.
 ધણી હેમ પુરી તણો માત હું છું, વળી માત મારી બેહુ વાલી તું છું.
 કહો માત મુને થયુ સુજ તુને, મટે દુખ તારે કહો પુત્ર મુને;
 ગહો વેણુ કેને તમારજ માન્યુ, નહી માત રાખો જરા તેહ જાનું.
 કહો કોણુ રાણી હતી મુજ ફેરી, દીએ કેમ તારે કદી વેણુ ફેરી;
 નથી કામ એનુ જરા મુજ માતા, જહો વાત તારે મળે મુજ સાતા,
 નહી કે.ય રાણી મને કાંઈ બોલી, કહું વાત સુણો તમે વેણુ તોલી.
 મટે દુખ મુને તને વાત કેતાં, નહી ફેર એમાં કીધુ તેજ એટા.
 બસો બાઇ તારો રજા આજ ગાયે, કહે સાધ થાતુ મને દુખ લાગે;
 વદે વાદ હુથી નથી તે ખમાતુ, નથી સુખ એથી મને કાંઈ થાતું.
 થઇ આગ અંગે બન્ને પેટ મારે, ધતુ દુખ એથી નતુ ના વીસારે;
 હઈ બોધને રાખજો બાઇ આઇ, નહી તેહ વિન્યા સિએ સુખ માઇ.
 સુણો જેસ બંધુ નથી વાંક મારો, રજા મેજ માગી તમે તેહ ધારો.
 પ્રભુ નેમનો મને બોધ લાગ્યો, પ્રભુ વેણુ સુખી હવે હુજ જાગ્યો;
 બંધુ બાળ મારા કહુ વાત તુને, તમારા રદ્યેની કહો વત મુને.
 દહા કિમે તુને કઈ મન સાતી, રહે નાય તુને રદ્ય થાય બ્રાંતી;
 મટે માતને દુખ તે કેમ બાઇ, કરો વાત પેલી તમે તેહ આઇ.
 કરી માત દુખી રજા કેમ લેવી, ગણો માત બાઇ તમે એક દેવી;
 નથી સાર સંસારમાં મર્મ બાઇ સુણી તેમ વાણી થયું મન બાઇ.
 ગયો માત પાસે રજા બાઇ લેવા, વિદ્યા માતને મે સુણો સખ્દ એવા;
 સિધ્યો લેખ છોએ હતો એક સંગે, કહો કેમ જવા દજી આ પ્રેસંગે.
 તજી બાઈ તુને જવા કેમ દેશું, ખીયે બંધુ મેલી દુખે કેમ રેશું;
 મને પ્રાણથી તો અતી પ્યાર તુમાં, નથી કેમ તુને થતો પ્યાર હુમાં.
 સમાઇ તણોતો ગણો બાઇછેડો, બલે કાચ નેમ્મો અને હોય બેરો;
 નહીં બાઇ જેવી ગણાતી સમાઇ બલે હોય જુડો બલો તોય બાઇ.

બુઝો હાથને પાપની જોડ જોવી, ગણો ભાઈની જોડ તે આપ તેવી;
 પડે એક હાથે કહો કેમ તાડી, વિન ભાઈથી તો રહે દુઃખ ઠાડી.
 થસે ભાઈને ઘેર જો કામ સારાં, ફરે બોલ શુ તેમણી ભાઈ માણાં;
 વન્યા ભાઈ તે માનની હોય કેવુ, રહે રાતમાં એક ઝાડ જેવુ;
 અરે કોણ એને થસે ત્યાં સમઘ, જલે હોય સારા ભુડા તોય ભાઈ.
 લીલા માહર આપ તે હાથ ખાતુ, અંધ કામ હુથી ભાઈ થાતુ;
 દડ કામ તુને બધું ભાઈ સોંપી, નહી આણ તારી અમે હોય લોપી;
 તમે બોલ બોલી હુથી તો બધાણા, નહી હોય દીને ફરીતો જવાના.
 સદા એક વેણી તમે ભાઈ મારા, સુણો બોલ મારા કહુ તેહ મારા;
 તૈયારી તમે લેખ દેવા, કરો ભાઈ બોલી તમે તેહ સેવા.
 બંધારો ઉઘાડી દિયા દાન આગે, કહે ભાઈ નાનો તને જેહ જાગે;
 દઈ દાન ઝાઝુ કરેછે તૈયારી, પ્રભુ પાસ ચાલ્યા બધા આગારી.
 પ્રભુ પાસ આવી સહુ તો નમેછે, હલુ કર્મી જીવો દુખાને વમેછે;
 લીયો પુત્ર મારા પ્રભુ સાચીને, દીએ દોરે એતો બધા આજવીને.
 પ્રભુ પાસ મુકી ગયા સર્વ કામે, કરે અરજ ઉભા એહ કામે;
 જાળને મસાણે પડી માજ ધાર, કહો કામ થાસે પ્રભુ મુજ સાદે.
 નહી ધર્મ માહી કરો લીલ કોષ, પ્રભુ નેમ બોલ્યો સમે એમ જોઇ;
 મહા કાલ નામે મસાણો પધાર્યો, બહુ ભાવ જેણે મનોમાં વધારા.
 ભુજા એ પસારી ઉભા એક કામે, નહી જ્ઞાન વિન્યા મનો અન્ય કામે;
 દીડો સાસરે તે મુતી વેસ માઈ, ચડયો કોષ અગે અતી તો ભયઈ.
 ગયુ દીકરીનુ બહુતે ભુસાઈ, હરે કાન લેશે પડી દુખ મઠ;
 હલુ વેરં એથી ચડી તેહ આવુ, લઈ વેરં એનું હવે દુખ ફરુ.
 મારીજ માત્રી સીરે કોટ કીધો, ફરી સીર આખે પીડ બાધો;
 ભરી આગની દીપ્તો સીર નાખી, અમ્યો વેદ નયો મુતી ધ્યનરાખી.
 મુકી તુમડી લોહીની સેર છુટી મુતી દયાન મહી લીયો કર્મ છુટી;
 ગયો મોક્ષ માઈ મુતી બોલ ત્યંત્ર, પ્રભુ નેમ આઈ. હતાં સીધ જ્યાં.

દોહરા-ગણીત થોડું મેં લખ્યું, વાંચી સમજે ભાઈ;
 ખુલાસો સાથે લખ્યો, કરવા યાદ આંધ.
 રતીને રતીએ ગુણી, દાંણે ભાંગે ભાઈ;
 નર આના ને બે પદ્યે, ગુણે ચવ હરીભઈ.
 વીસ રૂપીએ મણુ તો આઠ આનાતું લાવ,
 આનાને અઢીએ ગુણી ભાવે ભાંગી લાવ.
 એકથી ચડતા એકીની સરવાળાની રીત,
 રઃમેને રકમે ગુણી હરી કે આવે રીત.
 રકમેના અડધા કરી રાખો મનમાં રીત.
 હરીકે રીતી સાંભળો તેમાં રાખી ચીત.
 રકમેનાં અડધા કરી અડધો કરજો બાદ.
 ચડતી રકમે ગુણીને રકમે ભેરવ માંય,
 હબી રકમ માંડીને સરવાળો કર બદ,
 બાકી રહે તે જાણજો નવનો આંક આબાદ.
 વજાણીયાનો વાણીયો રાષ્ટ્રચંદ જેતુ નામ,
 દયા દીક્ષ આબ્યાથકી મેં કર્યુ તુ કામ.
 અવધાનોને સીખવ્યાં નીત નીત જઈને બાગ;
 વખત જોઈ અપાવતો રૂપીયા એહને ભાગ.
 સીખવતો મુજ બાલને રહી મારે કામ,
 આજે એતુ વધી ગયું કરે સહુ પ્રણામ.
 મોરખીના સૌ જાણતા નાના મોટા એહ,
 અમદાવાદમાં પુછજો ભાઈ આસારામ જેહ.

ધનિર પ્રાર્થના.

જીવંતી છંદ

ગયો કાળ વીતી અને જાય વીતો, નથી પાપનો હુ વિસેનેજી ઝીતો;
 પ્રભુ લાજ રાખી કરો દેહ સુદ્ધી પહે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી;
 સુચી ધર્મ સોંપી અસુચી મટાડો, પ્રભુ પાપ મારા હવે તો ઘટડો,
 અભે દાન વિના મટેના અસુદ્ધી, પતે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી.
 પતી સુરિ કંતા તણો નાથ પાપી, મળ્યા ગુરુ કેસી થયો તે પ્રતાપી,
 દહ દાખત્રાને મટાડી હુ બુદ્ધી, પહે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી;
 પ્રભુ જ્ઞાન આપી હરો પાપ મારા, પ્રભુ આપ વિના કરે કોણુ
 દયા ધર્મ થાવા મને આપ સુદ્ધી, પતે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી.
 ગતી આર માંહી ફરી હુંજ થાક્યો વિના જ્ઞાનથી તો રિયો હુંજ પાકો,
 જવા મોક્ષ માટે દેયો જ્ઞાન રહી, પતે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી;
 દયા માર્ગ મેલી કરી મેજ હસાં, વધી પાપ ફરી બધે તે પ્રસંસા,
 જવા મોક્ષ સાર દિયો જ્ઞાન રહી, પતે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી.
 પ્રભુ જ્નેગ આપો મજે મુજ જાની, રહે એક એની રહેયેમાજ વાણી,
 નહીં ગુરુ ગુણી લીયા મેજ દુઢી, પતે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી;
 મુણો અજ આજે દયા દીલ લાવી, હરીને સુધારો જરા હાલ આવી,
 મુણી છંદ આંઠે દિયો જ્ઞાન રહી પતે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી.

સારંગી-જીવાને જીવાડુ એવી બુદ્ધી આપો બાળાને,
 સંસારના દુખોમાંથી હાથે મુને ઝાલો;
 કાળા કેસો મેલી આપ્યા થીયા સવં ધારાજી,
 પાપથી છોડવો સામી દીનો મારા થોડાજી.

દોહરો-સીધા આડા ને વળી, બે બાજુની બુલુ;
 જેમ ગણો તેમ આવશે, જન્મે મત્રો શુભ.

